

Praha-Žižkov, 24. 4. 2022
P. Jareš

S kým nás chce Bůh seznámit?

Sk 10

Pán Bůh chce, aby se jeho dobrá zpráva o Ježíši Kristu dostala ke všem národům. Jan kdysi ve vidění spatřil v nebi zachráněné lidi. Napsal o tom: „*Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, ...*“ (Zj 7,9a ČEP) Duch svatý pracuje na tom, aby se evangelium Ježíše Krista dostalo ke všem národnostním a rasovým skupinám. My křesťané v tom s ním ale vždy nejsme zajedno. Vůči některým skupinám lidí můžeme mít vnitřní zábrany, které nám nedovolují podělit se s nimi o evangelium. A tak dříve než Duch svatý obrátí je, potřebuje nejprve obrátit nás. Tento Boží postup vidíme už ve Starém zákoně na Jonášovi, se kterým měl Hospodin více práce, než s celým hříšným městem Ninive. Vidíme to i v našem dnešním příběhu na postavě apoštola Petra. Jako Žid měl Petr silné zábrany v tom, aby se blíže stýkal s lidmi, kteří nebyli rodilými Židy, tedy s pohany. K nim samozřejmě patřili Římané. Pravověrní Židé nezvali pohany k sobě domů, ani nechodili na návštěvu k nim. Nejedli s nimi. Jejich tradice je učila, že to všechno by je obřadně znečistilo. Takový styk s pohany byl pro Židy zkrátka tabu. Duch svatý však chtěl tuto překážku v mysli Petra a v mysli židovských křesťanů odstranit. A chtěl ji odstranit proto, aby se zpráva o spáse skrze Ježíše Krista mohla dostat ke všem národům na světě. Vůči komu asi máme zábrany my?

Kornélius byl Říman, který s celou svou rodinou uctíval Boha Izraele. Štědře obdarovával chudé a pravidelně se modlil. Bůh tohoto člověka i jeho rodinu předem připravil k tomu, aby vyslechli a přijali zvěst o Pánu Ježíši Kristu. Takoví připravení lidé jsou jistě i dnes kolem nás. Jen o nich nevíme. Někdy se snažíme povědět evangelium lidem, kteří na jeho slyšení připraveni nejsou. Místo toho bychom měli prosit Boha, aby nás dovedl k těm, kteří připraveni jsou, jako byl Kornélius a jeho lidé. Kornéliovi se jednou při modlitbě ukázal anděl. Ten mu nakázal, aby poslal pro Šimona Petra. A tak vyslal Kornélius k Petrovi své posly. Anděl mu nezvěstoval evangelium. Pouze napomohl k setkání s jeho zvěstovatelem. Patrně to nějak souviselo s tím, že Pán Ježíš dal Petrovi klíče od království nebeského (Mt 16,19). V počátcích církve je Petr vždy u toho, když evangelium přichází k nové skupině lidí. Nejprve jsou to Židé (Sk 2,14-42), pak Samařané (Sk 8,14.25) a zde pohané. I když by se Bůh bez nás křesťanů obešel, přesto nás chce používat jako své nástroje. Stejně jako Petr i my můžeme prožívat tu velkou milost, že Bůh nás používá k záchraně ostatních lidí.

Na setkání s Kornéliovými posly připravil Duch svatý Petra zvláštním viděním. Vidění bylo v příkrém rozporu s židovskými náboženskými zvyklostmi. Potřikrát totiž Duch svatý apoštola vyzval, aby zabíjel a jedl obřadně nečistá zvířata (srov. Lv 11). Kornéliovi poslové tak dorazili ke koželuhovu domu právě ve chvíli, kdy Petr úporně přemýšlel, co by to vidění mělo znamenat. Nic ale nevymyslel. Teprve při setkání s Kornéliovými posly mu Duch svatý pomohl vše pochopit. Petr pochopil, že jde o to, aby se jako Žid neštítel lidí z ostatních národů. Proto také přijal Kornéliovy posly do domu. K tomu, aby to mohl udělat, však potřeboval pomoc od Ducha svatého. Tuto pomoc potřebujeme i my. Máme odložit naše předsudky vůči lidem a vidět je tak, jak je vidí Bůh.

Kornélius zatím sezval své příbuzné a blízké přátele, takže když Petr dorazil, našel na místě početné shromáždění. Uvnitř domu sdělil lidem, co mu Bůh ukázal. Pro Židy bylo nepřijatelné, aby se blíže stýkali s cizinci. Ale Bůh Petrovi ukázal, že nemá žádného člověka pokládat za nečistého. Kornélius pak vyprávěl Petrovi o svém zážitku. Z jeho závěrečných slov vyplývá, že shromáždění bylo naplněno očekáváním na Boží slovo. „Žádný dnešní kazatel by si nemohl přát pozornější posluchače.“ (John R. W. Stott, *Zápas mladé církve - Poselství Skutků apoštolských*, str. 191; *Návrat domů*, Praha 1999) Takové pozorné posluchače evangelia si připravuje Duch svatý. A umí nás k nim i dovést. Z Petrových dalších slov je zřejmé, že Kornéliovo vyprávění ho utvrdilo v poznání, že Bůh nikomu nestrání. Netřídí lidi podle národnosti či rasy. Bohu je vždy milý ten, kdo ho má v úctě, ať už je z jakéhokoli národa.

Shromážděným lidem zvěstoval Petr evangelium. Nebylo to nic složitého. Prostě jim vyprávěl o Ježíšově životě, smrti a vzkříšení. Alespoň zčásti to pro ně bylo připomenutí událostí, o kterých věděli (viz Sk 10,37). Sdělil jim, že skrze Krista může získat odpuštění hříchů každý, kdo věří. V kostce jim převyprávěl obsah evangelií. Nezazněla tu žádná výzva k uvěření. Přesto měla Petrova slova na všechny přítomné mocný vliv. Nebyl to vliv samotných Petrových slov. Byl to vliv Ducha svatého, který na všechny neobrácené posluchače sestoupil ještě během Petrovy řeči. Nebylo rozhodující, jak pěkně připravenou měl Petr svou řeč (srov. 1K 2,1-5). Rozhodující bylo, že byl tam, kde ho Duch svatý chtěl mít. A o totéž jde i v životech nás všech: Abychom byli tam, kde nás Duch svatý chce mít! Otevřme se mu tedy v našich modlitbách a nechme si od něj ukázat lidi, které si připravil ke slyšení evangelia. Dovolme mu, aby nám pomohl překonat naše předsudky vůči nim.